

TUR DE ORIZONT IN CUPELE EUROPENE

C. C. E.

GOL DECISIV IN ULTIMELE SECUNDE

Palpitantă această etapă a „4-imiilor „Cupei campionilor europeni”. De la primul până la ultimul meci disputat până acum (o restanță — ultima — s-a desfășurat ieri la Sofia), începând cu confruntarea „titaniilor” Inter și Real și terminând cu aparent dezechilibratul duel dintre Celtic Glasgow și Voivodina Novi Sad, cele 180 de minute totalizate de fiecare pereche au însemnat luptă

1-0 INTER MILANO
1-0 Voivodina Novi Sad
2-2 Linfield Belfast
1-1 Ajax Amsterdam

acerbă, dinamism și chiar dramatism. La Glasgow, Voivodina a pierdut speranța într-un al treilea meci, în ultimele 15-20 secunde, când scotienii — într-un ultim și disperat efort — au transformat un corner în golul calificator, iar la Praga, Ajax a pierdut calificarea printr-un autogol !! Acesta-i fotbalul !

Iată tabelul sferturilor de finală :

— Real Madrid 2-0
— CELTIC GLASGOW 0-2
— T.S.K.A. Sofia 15.III
— DUKLA PRAGA 1-2

CUPA CUPELOR

CLASIFICĂRI LA LIMITĂ

Cu o singură excepție (calificarea ușoară a Slaviei Sofia), sferturile „Cupei cupelor” au fost extrem de echilibrate, dând ocazie la partide dirse, disputate cu o deosebită vigoare. Scoriuri în general strinse și calificări la limită. Un meci a avut chiar nevoie de prelungiri : Bayern

2-0 Glasgow Rangers
1-0 Rapid Viena
1-0 Servette Geneva
2-1 Vasas Győr

München — Rapid Viena (la München). Până acum, trei echipe și-au câștigat dreptul de a participa în semifinale : Bayern München, Slavia Sofia și Standard Liège. A patra o vom cunoaște la 22 martie.

Situația la zi se prezintă astfel :

— Real Saragossa 22.III
— BAYERN MÜNCHEN 0-2
— SLAVIA SOFIA 0-3
— STANDARD LIÈGE 0-2

C. O. T.

DUEL NEDECIS LATINO-BRITANIC

„Optimile” „Cupei oraselor-tirguri”, recent încheiate, au fost dominate de un interesant duel între un grup de echipe din țări latine (Juventus Torino, Bologna, Napoli și Valencia) și altele de formații britanice (Leeds Utd., Burnley, West Bromwich din Anglia, Dundee din Scoția). Rezultatul : meci nul. S-au calificat pentru „sferturi” două echipe italiene (Juventus și Bologna) și două bri-

tanice (Leeds și Burnley), fără să fi cunoscut înfrângerea, iar două din ele (Juventus și Burnley) fără să fi primit un gol măcar în dublele partide susținute. Singura surpriză a fost de proporții : eliminarea echipei lui Eusebio, Benfica.

Sortii au decis următoarele „sferturi” (la fiecare echipă indicăm de-debuit rezultatele obținute în etapele precedente) :

● DYNAMO ZAGREB
0-2, 2-0 cu Spartak Brno
1-4, 2-0 cu Dunfermline
1-0, 0-0 cu Dinamo Pitești

● A. C. BOLOGNA
2-1, 3-1 cu Göztepe Izmir
2-2, 2-1 cu Sparta Praga
2-0, 3-1 cu West Bromwich

● EINTRACHT FRANKFURT
2-0, 6-1 cu Drumcondra
5-1, 2-2 cu B. K. Copenhagen
4-1, 1-2 cu Ferencváros

● LOKOMOTIV LEIPZIG
3-1, 2-1 cu Djurgarden
0-0, 2-1 cu F.C. Liège
3-1, 1-2 cu Benfica

— JUVENTUS TORINO
2-0, 5-0 cu Aris Salonie
3-1, 2-0 cu Vitoria Setubal
3-0, 1-0 cu Dundee

— LEEDS UNITED
3-1, 5-1 cu DWS Amsterdam
1-1, 2-0 cu Valencia

— F. C. BURNLEY
2-0, 1-1 cu VfB Stuttgart
3-1, 5-0 cu F.C. Lausanne
3-0, 0-0 cu A. C. Napoli

— KILMARNOCK
1-0, 7-2 cu Antwerp
1-0, 2-1 cu La Gantoise

Echipele cu numai două înfrângeri au intrat în competiție în turul al

doilea. Sferturile trebuie disputate până la 21 aprilie.



BEDIN — unul din cei cinci

Herrera merită toate laudele pentru un rezultat care a adus 25.000 de „tifosi” la aeroportul Malpensa, peste 10.000 de telegramme la sediul din Via Dante, pentru un rezultat care a titrat pe cinci, șase coloane numele lui Inter în zărele de pe tot globul, a alimentat emisiunile de sport ale radiourilor și televiziunilor de pretutindeni și a instalat ca subiect principal de conversație și la noi pe campiona Italiei : acei 2-0 de la Madrid.

Preferăm o explicație, mai largă și mai semnificativă a performanțelor oamenilor lui Herrera, generată de marea reușită a franco-argentinianului la capitolul : lansarea de noi jucători. „H. H.” era, de regulă, tintuit la stilul infamiei printr-un cap de acuzare mereu amintit : toate echipele prin care a trecut au învins, s-au ridicat, s-au consacrat pentru că Herrera a pretins de fiecare dată aducerea unor celebrități, smulse alor cluburi cu bani grei. La Inter, cel puțin, Herrera ține să infirmo acuzația. Aici el l-a găsit pe JAIR și singurii veniți de peste hotare de cind el a preluat conducerea tehnică au fost SUAREZ și PEIRO, acesta din urmă plecat la începutul sezonului la Roma.

In schimb „magul” a lansat — în

HERRERA ȘI AI SĂI... CINCI MUȘCHETARI

mai puțin de cinci ani — cinci necunoscuți, astăzi jucători de suprafață internațională, trei ajungând printre purtătorii tricourilor albastre ale naționalei italiene. Faceți cunoștință cu mușchetarii lui Herrera și drumul lor spre prima echipă.

Cel mai „bătrîn” se numește GIACINTO FACCHETTI și el va împlini la 18 iulie vîrsta de... 25 de ani. N-avea nici 18 ani cînd Herrera — care umbla în primul ceas liber ce i se iese pe terenurile de la Appiano Gentile (centrul de antrenament al lui Inter) — l-a văzut nu jucînd fotbal ci participînd la probe atletice, la probe de control. Cum măturisea mai tîrziu, „magul” și-a zis că un tînar care aleargă așa nu se poate să nu stăpînească și balonul la fel de bine. Din centru atacant, postul pe-i plăcea înaltului Giacinto, „H.H.” l-a făcut tot atacant, dar un atacant ce are la dispoziție întreaga lungime a terenului. Așa s-a născut fundușul de contraatac Facchetti, ureat — alături de rapid — în fruntea apărătorilor mondiali.

GIANFRANCO BEDIN n-a cunoscut pînă acum alt club decît internațional. E cel mai zvăpăiat dintre mușchetarii lui Herrera dar și colecționarul celor mai multe și mai severe sancțiuni pe care „magul” le-a aplicat jucătorilor lui. Va avea și el în iulie o zi de sărbătoare, ca și Facchetti, numai că Bedin va aniversa doar 22 de ani de la naștere. Herrera îl apreciază pentru că, din tot ce are la dispoziție la Internațională, Bedin îi poate pune cel mai bine în aplicare planurile de anihilare a inamicului nr. 1 din echipa adversă. Gianfranco o face fiindcă nu cunoaște oboseala și are și un simț al anticipării rar întâlnit, condiție „sine qua non” pentru acești tîngeri păzitori de profesie.

Ca să epuizăm grupul internaționalilor A lansat de H.H. la Inter mai trebuie să-l numim pe SPARTACO LANDINI, de 23 de ani, care a jucat la Sangiovannese pe cînd era junior, de unde a trecut la juniorii lui Inter, în 1961. Aveau să se mai scurgă doi ani pînă cînd, spre mirarea antrenorilor lui care îl considerau mediocru, Herrera l-a trecut la prima echipă. Spre deosebire de

ceilalți, Landini a așteptat mai mult debutul suprem. Dar cînd a trecut cu succes examenul, a recuperat timpul pierdut prin repezițiunea cu care a cucerit chiar și un loc în „squadra azzurra”. Pentru Landini, viitorul se prezintă sub semnul disputei de fiecare ceas de antrenament, de fiecare duel câștigat sau pierdut în meci, pe care o poartă cu Burgnich, rival de post și la Inter și la națională. Al patrulea mușchetar nu-i acum printre interisti. Herrera crede că SERGIO GORI (21 de ani împliniți luna trecută), trebuie să-și calcășcă curajul într-o echipă care luptă mai mult, e obligată să se bată mai mult decît Inter. Și-acum el joacă la Vicenza, în formația lui Lanerossi. Pentru un campionat, în iulie el va reveni la Appiano Gentile, fiindcă multi vorbesc despre linia de atac văzută, cu ochii minții, de H.H. pentru Inter peste un an : Gori—Mazzola—Cappellini — Corso, tot atîția jucători ridicați de club. Între ei l-am numit pe Cappellini și cu el se încheie sirul mușchetarilor lansați de „mag”. Cu RENATO CAPPELLINI lucrurile au mers cel mai greu. Este un jucător al contrariilor, acest tenace înaintaș știind ca nimeni altul să descopere singura fisură a apărării adverse în cea mai înaltă fază, pentru ca în situații clare... să rateze! Și lui, Herrera i-a aplicat tratamentul prescris mai tîrziu lui Gori : un sezon de meciuri dure, în divizia secundă, la Genova. Revenit la Internațională, Cappellini a fost lansat cu succes absolut tocmai cînd se credea că eșecul lui Vignicio — o decepție pentru Internațională — îi va crea lui „H.H.” un sezon negru.

Acestia sînt, prezentați în cîteva rînduri, jucătorii așezați pe drumul consacării internaționale de ochiul, tactul și energia lui Herrera. Vă înșelați dacă credeți că „magul” a tras linie sub numele celor cinci. Alții urmează. Deocamdată noi nu vă putem furniza decît două nume spre a controla mai tîrziu dacă Herrera reușește și cu ei ceea ce a făcut cu Facchetti, Bedini, Gori, Landini și Cappellini. Notati : Deho — 21 ani și Facco cu opt luni mai bătrîn...

Eftimie IONESCU

DIN LUMEA FOTBALULUI

„VOM BETONA !”

Noul antrenor al reprezentativei U.R.S.S., Mihail Iakusim, a făcut o precizare foarte interesantă în legătură cu jocul echipei : „Vom betona”. Oamenii de bază vor fi : Iasin, Sesternev (ca „libero”), Voronin (conducător de joc) și Strelov (virf de atac).

CIND SE TELEVIZEAZĂ IN DIRECT !...

Amatorii de fotbal din Luxemburg au fost fericiți la 1 martie : televiziunea le-a oferit un program mai mult decît copios : meciurile de fotbal Ajax-Dukla și Real-Inter, precum și campionatele mondiale de patinaj artistic. Poate că acesta este și motivul pentru care la partida

amicală Luxemburg — Elveția, disputată la Differange, au asistat...450 spectatori !

FINALA TIPIC ENGLEZEASCĂ

„Acea a „Cupei ligii de fotbal” din Anglia. (Acesta nu trebuie confundat cu Cupa Angliei. În Cupa ligii participă numai echipele din ligile profesionale, în număr de 93). Finala de care vorbim s-a disputat pe „Wembley” în fața a 100.000 spectatori, între o echipă din prima ligă (West Bromwich) și alta din liga a III-a (Queens Park Rangers). La pauză : 2-0 pentru West Bromwich. La sfîrșitul jocului : 3-2 pentru Queens Park ! Si acum, câștigătoare are pretenția să joace în viitoarea ediție a „Cupei oraselor-tirguri”.

conform unei hotărîri a ligii...

„HAT-TRICK-URI FULGERATOARE

A marca trei goluri consecutive este, fără îndoială, o performanță demnă de reținut. Dar a reuși această ispravă și într-un timp record iese din comun. Doi fotbalisti au izbutit recent această performanță care cu greu va fi egalată : argentinianul Norberto Raffo a marcat cele trei goluri în 4 minute și 20 secunde. Într-un meci amical Racing Buenos Aires — F. C. Sao Paulo, Raffo debuta la Racing în acest joc : jucătorul Radford de la Arsenal a reușit același lucru dar în cinci minute, într-un meci de cupă cu Bolton !

urcat pe scara avionului. M-am întors și am salutat cu mîna pentru ultima oară.

Jos, la scara avionului, stătea mama care plîngea. Nici frații nu putuseră să-și stăpînească lacrimile. Ușa avionului a fost închisă, scara trasă la o parte. Au fost pornite motoarele și peste puțin timp uriașă pasăre de metal a început să-și ia avînt. Foarte curînd, pista de decolare a început să lunece sub roțile avionului, care s-a desprins de sol și încet, încet, s-a înălțat la cer.

Zburam spre Lisabona. Acolo mă aștepta contractul de trei ani.

Călătoria a durat cîteva ore. Capul îmi vuia de gînduri. În emoția plecării uitasem de toate. Cînd m-am liniștit am început să observ pe cei din jurul meu. Aveam impresia că mă suisem în avion cu ochii legați și imediat după aceea cineva îmi trase în jos legătura de pe ochi.

Impresiile de la primul zbor cu avionul erau cu totul deosebite. Cu vaporul merseam înainte, înșă era cu totul altceva. Dintre mijloacele de călătorie, cel mai bine îl cunoșteam pe acela din orașul meu natal denumit „machimbombo”. Il foloseam cîteodată în orele de virf ale circulației. Oamenii erau îngheșuiți unul într-altul iar la viraje aproape că leșinau. În avion însă domnea o ordine desăvîrșită. Peste tot era foarte curat, fotolii moi care te îndemneau parcă la somn. M-am așezat cît mai comod și am început să observ pe cei din jurul meu. Ceilalți pasageri se părea că sînt absenți de la tot ceea ce me în jur producea groază sau admirație.

Stewardesa, o fată drăguță, trecea pe lîngă fotolii răspunzînd la chemările pasagerilor. A venit și la mine și mi-a oferit cafea și sandvișuri.

Mi-am amintit de copilărie, cînd pe terasele cafelelor eram mîngiat pe obraz și mi se oferea o grenadină (suc de fructe cu sifon). Am adormit. Visam despre Mozambic, țara în care mă născusem. Visam Lisabona, orașul care mă aștepta. Visam pe Benfica, clubul care îmi va realiza vechiul meu vis.

Alături de stelele fotbalului

În avion se aprîndea un anunț luminos : „No Smoking — Nu fumați”, apoi : „Please fasten seat belts ! — Puneți-vă centurile de siguranță”.

Lisabona se apropia cu repezițiune. Am simțit cum prin tot corpul mă trece un fior de frig. M-am uitat pe geam. Afară era întineric beznă și nu se vedea nici o stea. Privind cu încordare, am observat puncte slab luminate. În fine, se vedea Lisabona care apărea din întineric. Cu cît mă uitam mai

mult în jos, cu atît eram mai liniștit. Avionul cobora în direcția pistei de aterizare. Cînd roțile au atins pista, am avut poftă să strig, să-mi exprim mulțumirea, să-mi relaxez nervii încordați de atîtea ore de așteptare și dorință.

Era vineri 17 decembrie, aproape de miezul nopții. Oare o fi cineva la aeroport ? mă întrebam în sine mea. Apoi mi-am adus aminte de cuvintele domnului Gastao Silva, spuse la telefon : „La sosire vei fi așteptat. Să n-ai nici o grijă”.

Copleșit de impresii, nu mi-am dat seama că primii călători au și început să coboare. În sfîrșit, am părăsit și eu avionul. Era o noapte neagră, neplăcută și rece. Cînd m-am trezit afară m-am uitat împrejur. Acest întineric mă enerva. Din el se deslusea doar clădirea aeroportului Portela care îmi amintea de o oază frumoasă în mijlocul pustului.

Ca să fiu sincer, cu toate cuvintele liniștitoare ale domnului Gastao Silva, aveam temeri. De ce n-aș recunoaște, mă simțeam complet părăsit. Nu cunoșteam pe nimeni și asta mă înfrînta. Înșă panica n-a durat decît cîteva secunde. De mine s-a apropiat domnul Julio Teixeira care aranjase toate formalitățile vamale și m-a prezentat domnului Alino Ratto și Domingo Claudino, membri din conducerea clubului Benfica. Am fost salutat de cîteva suporteri ai Benficăi care aflaseră din ziare de sosirea mea precum și de doi ziaristi sportivi : Cruz dos Santos de la ziarul „A Bola” și David Sequerra de la ziarul „O Mundo Deportivo”.

La urările de bun venit am răspuns stîngherit. Cînd ziaristii mi-au pus cîteva întrebări, am rămas perplex, încurcat și nu știam ce să răspund. Pe scurt, îmi lipsea experiența.

M-au dus la Casa fotbalistilor și înainte de a mă culca, am scris o scrisoare mamei.

În dimineața zilei următoare m-am sculat devreme. Era simbătă și echipa Benfica se deplasa la Corvîlha, unde juca cu echipa Sporting în cadrul campionatului.

Ce drum splendid ! Regiunea îmi era necunoscută, în schimb eram înconjurat de toate stelele fotbalului pe care le admirasem atît de mult.

Acest prim contact cu noii colegi mi-a produs o mare mulțumire. Un singur lucru mă îngrijora. Iarna, în decembrie în Mozambic erau călduri mari. Aici îmi era frică că voi îngheța.

Cu toate că nu eram încă legitimat, trăiam intens orele premergătoare meciului. Cineva îmi spusese că partida de la Corvîlha va fi grea.

Am stat în tribună cu președintele clubului Benfica, inginerul Mauricio Vieira de Brito.

(Va urma)